

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5827/2018
16.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Лидије Ђукић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драган Дивац, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., ради физичке деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 773/18 од 17.08.2018. године, на седници одржаној 16.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 773/18 од 17.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Ужицу Гж 773/18 од 17.08.2018. године и решење Основног суда у Пријеполу Р1 13/18 од 22.06.2018. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Пријеполу Р1 13/18 од 22.06.2018. године, одбачен је, као неуредан, предлог предлагача против противника предлагача ради физичке деобе непокретности.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 773/18 од 17.08.2018. године, потврђено је првостепено решење и жалба пуномоћника предлагача одбијена као неоснована.

Против правноснажног другостепеног решења предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да Врховни касациони суд о изјављеној ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној због потребе разматрања питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе односно новог тумачења права.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) због потребе

разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и члана 30.став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" бр. 25/82... и ("Службени гласник РС" бр. 46/95...55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета, предлагач је поднео првостепеном суду предлог за физичку деобу непокретности - породичне стамбене зграде постојеће на кат. парц. број .. уписане у лист непокретности број .. КО Предлог је поднет на основу правноснажне пресуде Основног суда у Пријепољу П 1399/2016 од 04.07.2017. године којом је утврђено да је предлагач сувласник са уделом од $\frac{1}{2}$ на наведеној непокретности, породичној стамбеној згради - кући, постојећој на кат.парц. бр. .., која је уписана у лист непокретности број .. КО Како је првостепени суд нашао да предлог не садржи све што је потребно да би се по истом могло поступати, пуномоћник предлагача је по налогу суда доставио лист непокретности број КО ... из ког се утврђује да странке нису уписане као корисници катастарске парцеле коју су означили као парцелу на којој се непокретност налази, већ је право коришћења на парцели уписано на ЈВП „Србијаводе“ Београд, а право својине на Републику Србију. У рубрици у којој се уписују терети на парцели је забележено да се на истој налази део објекта број .. са катастарске парцеле број .. .

Нижестепени судови су имајући у виду изнето, закључили да је поднети предлог неуредан јер не садржи све што је потребно у смислу члана 149. став 2. ЗВП да би се по њему могло поступати, због чега је предлог одбачен.

По оцени Врховног касационог суда нижестепени судови су приликом одлучивања о предлогу предлагача погрешно применили материјално право.

Одредбом члана 149. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да предлог мора да садржи податке о предмету деобе и уделима заједничара, о заједничарима, као и о другим лицима која на предмету деобе имају неко стварно право. За непокретности се морају навести земљишнокњижни подаци и приложити одговарајући писмени докази о праву својине, праву службености и другим стварним правима.

У конкретном случају предлагач тражи физичку деобу непокретности – куће на којој је, на основу правноснажне пресуде Основног суда у Пријепољу П 1399/16 од 04.07.2007. године, сувласник са уделом својине од $\frac{1}{2}$, а која није уписана у

регистру непокретности. Предмет деобе је кућа странака, а не парцела како то погрешно закључују нижестепени судови, јер поднетим предлогом предлагач тражи да се издвоји његов сувласнички удео како би могао да користи припадајући део куће, јер је правноснажном пресудом утврђено његово право сусвојине на $\frac{1}{2}$ идеалног дела.

С обзиром на изнето, Врховни касациони суд оцењује да предлог предлагача није неуредан, већ да је суд овлашћен да изврши деобу и на неуписаном објекту уколико је, као у конкретном случају, предлагач поднео доказ о својини. Пошто је одредбом члана 149. ЗВП прописано да мора да наведе и земљишнокњижне податке, предлагач је само навео податке о парцели на којој се неуписани објект налази. Околност што кућа није укњижена није препрека да се изврши развргнуће имовинске заједнице, а промет неукњижених и бесправно подигнутих објеката није забрањен.

С обзиром да нижестепени судови нису имали у виду све напред наведено, то су одлуке суда које су наведене у изреци морале бити укинуте на основу члана 416. став 2. ЗПП.

У поновном поступку, првостепени суд ће имати у виду изнете примедбе и поново одлучити о поднетом предлогу.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић